

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 10
The 10th STOU National Research Conference

การพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง
ของนักเรียน ปวช.1 การโรงแรม วิทยาลัยเทคนิคพัทยา

The Development of English Pronunciation Skills by Using Minimal Pairs Exercise
of First Year Hotel Students of Pattaya Technical College

ศรียลลย ทะเลดอน (Sriphloi Thaledon)¹

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง และ (2) เพื่อหาทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง ในการพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ประชากรที่ศึกษาคือ นักเรียนระดับชั้น ปวช.1 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยเทคนิคพัทยา ที่ลงทะเบียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด ในภาคเรียนที่ 2/2562 จำนวน 378 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียน สาขาการโรงแรม จำนวน 26 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบทดสอบก่อนและหลังใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง (Pre-test และ Post-test) และแบบสอบถามที่มีค่า Reliability เท่ากับ 0.96 สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนที่ได้หลังสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.1 สาขาการโรงแรม ในการออกเสียงสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลลัพธ์ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ ออกเสียงภาษาอังกฤษ แบบฝึกคู่เทียบเสียง ทัศนคติ

Abstract

The objectives of this experimental research were: (1) To study the ability of first year hotel students in English pronunciation by using minimal pairs exercise; and (2) To the find out students' attitudes towards the use of the minimal pairs exercise. The study population was 378 students of first year students, Pattaya Technical College, in semester 2/2019. The participants of this study were 26 students selected from Vocational 1 majoring in hotel. was selected by using the specified sampling method. The research instruments were pre-tests and post-tests and questionnaire with the reliability of 0.96. The data were analyzed by means, standard deviations, and dependent t-test. The results from comparing the pre-tests and post-tests of this study showed that the mean score obtained after teaching the pronunciation by using minimal pairs exercise was significant at .05 level, and the results of students' had positive attitudes towards the use of minimal pairs exercise at the high level.

Keywords: English pronunciations, Minimal pairs exercise, Attitudes

¹ อาจารย์ผู้สอน วิชาภาษาอังกฤษ แผนกวิชาสามัญสัมพันธ์ วิทยาลัยเทคนิคพัทยา sriphloi.ptech@gmail.com

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 10

The 10th STOU National Research Conference

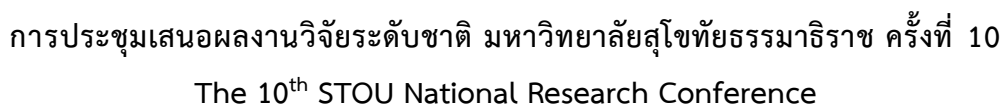
บทนำ

การออกเสียงมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อประสิทธิภาพในการใช้ภาษาในการสื่อสารของมนุษย์ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศจะต้องมีความเข้าใจในระบบเสียง (Phonological System) ของภาษาที่ศึกษา ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ส่วนใหญ่ตระหนักว่า ปัญหาที่สำคัญในการพูดภาษาอังกฤษสืบเนื่องมาจากการออกเสียง (Pronunciation) ซึ่งถือเป็นสาเหตุที่สำคัญของปัญหาในการสื่อสารที่เกิดขึ้น (Derwing & Rossiter, 2002 อ้างถึงใน Binturki, 2008) การออกเสียงที่ถูกต้องจึงทำให้มั่นใจได้ว่าสารที่ส่งออกไปมีประสิทธิภาพ

ในระดับอุดมศึกษา ผู้เรียนยังมีปัญหาในทักษะการพูดภาษาอังกฤษซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง (ธีราภรณ์ พลายเล็ก, 2554) พื้นฐานที่สำคัญของความสำเร็จของการฟังและการพูดเกี่ยวข้องกับ “การออกเสียง” โดยตรง การที่ผู้เรียนไม่สามารถพัฒนาทักษะการฟังและการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น โดยพื้นฐานแล้วเกิดจากอิทธิพลการแทรกแซงของภาษาแม่ (L1 interference) ซึ่งเกิดขึ้นในกรณีที่มีเสียงบางเสียงในภาษาที่สอง (L2) เป็นเสียงที่ไม่มีในภาษาแม่ (L1) ผู้พูดจึงมีแนวโน้มที่จะใช้เสียงในภาษาแม่ที่คล้ายคลึงกันในการออกเสียงเหล่านั้น การแทรกแซงของภาษาแม่ส่งผลต่อการใช้ภาษาในระดับเสียง (Phonological Level) มากกว่าระดับคำหรือระดับประโยค (Morphological and Syntactic Levels) ทำให้นักศึกษาไม่สามารถแยกแยะและรับรู้เสียงและการออกเสียงที่ต้อง โดยผู้เรียนมักใช้ลักษณะเสียงที่มีในภาษาไทยแทนการออกเสียงในภาษาอังกฤษ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องเข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นและวิเคราะห์ปัญหาการออกเสียงของนักศึกษาให้ชัดเจนเพื่อการพัฒนา ปรับปรุงอย่างมีประสิทธิภาพ

นายอรรถสิทธิ์ เกตุคำบอน, นางสาวอิสริยาภรณ์ วรภิจนท์ (2559) ทำการวิจัยเรื่องการใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง (Minimal Pairs) เพื่อพัฒนาความสามารถของนักศึกษาไทยในการออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษ (The Use of Minimal pairs to develop Thai students' abilities to produce English consonant sounds) ได้ศึกษาวิจัยกับนักศึกษาที่วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย ผู้เข้าร่วมการศึกษาคือนักศึกษาสอนภาษาอังกฤษปี 1 จำนวน 22 คน ที่เข้าร่วมหลักสูตรสหศาสตร ภาษาอังกฤษและสันฐานวิทยาสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ ในปีการศึกษา 2559 การแทรกแซง (ใช้ Minimal Pairs) ถูกนำมาใช้ในการศึกษา ประมาณ 2 ชั่วโมงต่อครั้ง ในเวลาช่วง 4 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบทดสอบก่อนและหลังการทดสอบคู่เทียบเสียง (Minimal Pairs) พยัญชนะภาษาอังกฤษ (Parallel Form) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ t-test ผลการวิจัยพบว่า 1) คะแนนหลังการทดสอบของนักศึกษาเทียบกับแบบทดสอบการออกเสียงสูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สิ่งนี้ชี้ให้เห็นว่าการใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง (Minimal Pairs) นั้น มีประสิทธิภาพในการพัฒนาความสามารถของนักศึกษาไทยในการออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษ การศึกษาวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่านักศึกษา มีความก้าวหน้าสูง ในการออกเสียง /d3/, /f/, /3/, /0/, /8/, /b/, /v/, /tj/, /z/, และ / d / หลังการใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง (Minimal Pairs) นอกจากนี้ยังมีการปรับปรุงเล็กน้อยสำหรับการใช้ / t /, / w /, / l /, / s /, / j /, / p /, และ / f / แต่ / 0 / และ / 8 / ควรจัดลำดับความสำคัญเป็นพิเศษ เมื่อสอนนักศึกษาไทยเพราะพวกเขาได้คะแนนต่ำสุดในการออกเสียง

ัญลักษณ์, คำพรวม (2560) ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาการออกเสียงคำภาษาอังกฤษที่สะกดด้วยพยัญชนะต้นที่ไม่มีในคำภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกออกเสียงแบบคู่เทียบเสียง เพื่อพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษที่สะกดด้วยพยัญชนะต้น /t/ /th/, /r/ /l/, และ /v/ /w/ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างประเทศ วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ โดยแบบฝึกอ่านคู่เทียบเสียง ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาชาวไทย ชั้นปีที่ 3 ภาคปกติ

จากประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษของผู้วิจัย พบว่านักเรียนมีปัญหาในเรื่องของการออกเสียงต่างๆ ไม่ถูกต้อง ทำให้นักเรียนออกสำเนียง (Accent) ไม่ใกล้เคียงกับสำเนียงเจ้าของภาษา กฎเกณฑ์ที่ทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจภาษาพูดที่สื่อสารกับเจ้าของภาษา (Native English Speaker) ดังนั้นเพื่อเป็นการพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน ผู้สอนจึงหาวิธีการพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียงให้นักเรียนฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษ ด้วยคำศัพท์คู่ (Minimal Pairs) เพื่อพัฒนาทักษะการออกสำเนียงที่ถูกต้อง พูดออกเสียงถูกต้อง ตามหลักการออกเสียงให้กับนักเรียนได้มากยิ่งขึ้น และนำความรู้ด้านภาษาอังกฤษไปพัฒนาตนเองสู่อาชีพและการศึกษาต่อไป

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง
2. เพื่อหาทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง ในการพัฒนาทักษะการออกเสียงและสนทนา

การใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง เพื่อออกเสียงภาษาอังกฤษ

1. ผลคะแนนก่อนเรียนหลังเรียน ความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ

2. ทศนคติของนักเรียนที่มีต่อการ ใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง ในการพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ

832

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 10
The 10th STOU National Research Conference

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ประชากรที่ศึกษาคือ นักเรียนระดับชั้น ปวช.1 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยเทคนิคพัทยา ที่ลงเรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด ในภาคเรียนที่ 2/2562 จำนวน 378 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียน สาขาการโรงแรม จำนวน 26 คน ได้จากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบฝึกการออกเสียงคู่เทียบเสียง (Minimal Pairs) จำนวน 5 แผน รวม 10 ชั่วโมง ได้แก่ (1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ Minimal Pairs เสียง L การออกเสียง /l/ /r/ /n/ และ เสียง R (2 ชั่วโมง) (2) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ Minimal Pairs เสียง P และ F การออกเสียง /p/ /f/ และ เสียง S การออกเสียง /s/ /t/ /d/ (2 ชั่วโมง) (3) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ Minimal Pairs เสียง V การออกเสียง /b/ /v/ /w/ และ เสียง W การออกเสียง /w/ /r/ /k/ (2 ชั่วโมง) (4) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ Minimal Pairs เสียง Sh, Ch, J และ Y การออกเสียง /ʃ/ /tʃ/ /dʒ/ (2 ชั่วโมง) และ (5) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ Minimal Pairs เสียง TH การออกเสียง /θ/ /ð/ (2 ชั่วโมง) แบบทดสอบก่อนและหลังใช้แบบฝึกการออกเสียงคู่เทียบเสียง (Pre-test และ Post-test) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ความเที่ยงตรงตามโครงสร้างของข้อสอบแต่ละข้อ วิเคราะห์โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Item Objective Congruence) สูงกว่า 0.50 ทุกข้อ และมีค่า p อยู่ระหว่าง 0.29 – 0.60 ค่า r อยู่ระหว่าง 0.40 – 1.00 และแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง (พัฒนาจาก Truong, 2009) ใช้เพื่อรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ แต่ละรายการมีข้อความเกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง ประกอบด้วยสามส่วน ได้แก่ ด้าน 1 ความสนใจของนักเรียนในการใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง ด้าน 2 ทัศนคติของนักเรียนเกี่ยวกับประโยชน์ของการใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง และ ด้าน 3 ทัศนคติของนักเรียนต่อความสะดวกในการใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง ทั้งหมดอยู่ในรูปของแบบสอบถาม มี 21 รายการและเวลาที่กำหนด คือ 45 นาที และแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ท โดยมีค่า Reliability เท่ากับ 0.96

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติในการวิเคราะห์แบ่งเป็น 2 ส่วนคือ (1) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือวิจัยได้แก่ การหาค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) และการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดทักษะการออกเสียง แบบฝึกคู่เทียบเสียง โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) จากสูตร KR20- KR21 ของคูเดอร์ – ริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson method) (1) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การออกเสียงได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนน Pre-test และ Post-test ของนักเรียนกลุ่มทดลองและเปรียบเทียบการออกเสียงภาษาอังกฤษทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลค่าสถิติ T-test โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ หรือ SPSS (2) เกณฑ์ในการประเมินค่าระดับทัศนคติของนักเรียนที่มีทัศนคติต่อคู่เทียบเสียง จากแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง ใช้เพื่อรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ แต่ละรายการมีข้อความเกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง (พัฒนาจาก Truong, 2009) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ท โดยการตรวจให้คะแนนใช้เกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 103) มากที่สุด ให้ 5 คะแนน มาก ให้ 4 คะแนน ปานกลาง ให้ 3 คะแนน น้อยให้ 2 คะแนน น้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน นำคะแนนที่ได้มาแปลความหมาย โดยนำไปเทียบกับเกณฑ์แปลความหมาย ดังนี้ 4.51 – 5.00

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 10
The 10th STOU National Research Conference

หมายถึง มีทัศนคติในระดับมากที่สุด 3.51 – 4.50 หมายถึง มีทัศนคติในระดับมาก 2.51 – 3.50 หมายถึง มีทัศนคติในระดับปานกลาง 1.51 – 2.50 หมายถึง มีทัศนคติในระดับน้อย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีทัศนคติในระดับน้อยที่สุด

วิธีดำเนินการวิจัยผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และเก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้ (1) ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในครั้งนี้ให้กลุ่มตัวอย่างทราบ (2) ดำเนินการทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบที่ใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น (3) ดำเนินการตามแผนการจัดกิจกรรม หรือกระบวนการพัฒนาทักษะความสามารถโดยรวมของนักเรียนในการออกเสียงภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยเป็นผู้สอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้น โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนโดยใช้แบบฝึกเทียบเสียง (4) ทดสอบหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับก่อนเรียน (5) นำแบบประเมินทัศนคติให้นักเรียนตอบแบบสอบถามทัศนคติต่อการใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง และ (6) สรุปผลและดำเนินการวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ หรือ SPSS วิเคราะห์ข้อมูลค่าสถิติ T-test จากข้อมูลทั้งหมดที่ได้ทำการทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเทียบเสียง สรุปผลการประเมินทัศนคติต่อการใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง เพื่อใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนครั้งต่อไป

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการออกเสียง

ตารางที่ 1 ผลจากการเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง

นักเรียน ปวช.1

คะแนนเต็ม	N	$\bar{X}$	SD	t	P
40 คะแนน					
ก่อนใช้ชุดฝึก	26	8.08	1.92	47.28	*0.00
หลังใช้ชุดฝึก	26	32.69	1.81		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 ได้ดำเนินการเปรียบเทียบการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในกลุ่มทดลอง พบว่ามีคะแนนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คะแนน ของกลุ่มทดลอง การทดสอบก่อนเรียน ($\bar{X} = 8.08$) ผลลัพธ์ของคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียนมีผลต่อการออกเสียงภาษาอังกฤษน้อยมาก เพราะยังไม่ได้ใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง และผลลัพธ์ของการทดสอบหลังเรียนเมื่อใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียงแล้ว พบว่า ค่าเฉลี่ยผลการใช้หลังเรียน เท่ากับ ($\bar{X} = 32.69$) สูงกว่า ค่าเฉลี่ยการใช้อีกก่อนเรียน

โดยสรุปทำการทดสอบค่าที เพื่อหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยในกลุ่มทดลอง สรุปได้ว่าหลังจากเรียนรู้ด้วยคู่เทียบเสียง มีคะแนนเพิ่มขึ้นสำหรับการออกเสียงภาษาอังกฤษ คะแนนที่เพิ่มขึ้นอาจเป็นผลมาจากการใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง กล่าวอีกนัยหนึ่งการใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียงเพิ่มการออกเสียงภาษาอังกฤษ

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 10
The 10th STOU National Research Conference

2. การวิเคราะห์ผลทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง

ผลจากการหาทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง ในการพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ

ส่วนที่ 2 คำตอบของคำถามการวิจัยข้อ 2 โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน นอกจากนี้ยังรายงานทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง เพื่อออกเสียงภาษาอังกฤษแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยนำมาเทียบกับเกณฑ์แปลความหมาย ดังนี้

- 4.51 – 5.00 หมายถึง มีทัศนคติในระดับมากที่สุด
- 3.51 – 4.50 หมายถึง มีทัศนคติในระดับมาก
- 2.51 – 3.50 หมายถึง มีทัศนคติในระดับปานกลาง
- 1.51 – 2.50 หมายถึง มีทัศนคติในระดับน้อย
- 1.00 – 1.50 หมายถึง มีทัศนคติในระดับน้อยที่สุด

ตารางที่ 2 ผลลัพธ์ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียงในการพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ

ด้าน	แบบฝึกคู่เทียบเสียง	
	$\bar{x}$	SD
1 ความสนใจของนักเรียนในการใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง	3.59	0.97
2 ทัศนคติของนักเรียนเกี่ยวกับประโยชน์ของการใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง	3.54	0.94
3 ทัศนคติของนักเรียนต่อความสะดวกในการใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง	3.45	0.91
รวมกลุ่ม	3.53	0.94

สถิติเชิงพรรณนาของการใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง กลุ่มทดลอง นำเสนอในตารางที่ 2 โดยรวมแล้ว ผลลัพธ์ของทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.53$) เมื่อพิจารณาแต่ละหมวดหมู่ ผู้เข้าร่วมมีความเข้าใจที่เท่าเทียมกันใน “ด้าน 1, 2, และ 3” ในระดับมากด้วยคะแนนเฉลี่ยจาก ($\bar{x} = 3.45$) ถึง ($\bar{x} = 3.59$)

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 10
The 10th STOU National Research Conference

ตารางที่ 3 ความสนใจของนักเรียนในการใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง

รายการ	ด้าน 1	แบบฝึกคู่เทียบเสียง	
		$\bar{x}$	SD
1	ฉันสนใจใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง เพื่อออกเสียงภาษาอังกฤษในบทเรียน	3.69	0.88
2	ฉันสนใจเพิ่มเติมตัวอย่างในคู่เทียบเสียง	3.62	0.94
17	ในขณะที่เรียนการออกเสียง เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว ฉันรู้สึกว่าเป็นการเรียนรู้ที่ท้าทาย	3.31	0.97
21	ฉันใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียงสำหรับฝึกออกเสียงด้วยตัวเอง	3.73	1.08
รวมทั้งหมด		3.59	0.97

ตารางที่ 3 แสดงสถิติผลลัพธ์ของความสนใจของนักเรียนในการใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง ดังที่แสดงในตารางด้านบน ผู้ตอบแบบสอบถามทัศนคติรายการ 1 ฉันสนใจใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง เพื่อออกเสียงภาษาอังกฤษในบทเรียน และรายการ 21 ฉันใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียงสำหรับฝึกออกเสียงด้วยตัวเองในระดับมาก ด้วยคะแนนเฉลี่ยจาก ($\bar{x}$ = 3.69) ถึง ($\bar{x}$ = 3.73) นอกจากนี้ ข้อ 17 ในขณะที่เรียนการออกเสียง เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว ฉันรู้สึกว่าเป็นการเรียนรู้ที่ท้าทายอยู่ในระดับปานกลางด้วยคะแนนเฉลี่ยจาก 3.31 ด้าน 1 รวมทั้งหมด อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 3.59)

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 10
The 10th STOU National Research Conference

ตารางที่ 4 ทศนคติของนักเรียนเกี่ยวกับประโยชน์ของการใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง

รายการ	ด้าน 2	แบบฝึกคู่เทียบเสียง	
		$\bar{x}$	SD
3	ฉันใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียงสามารถช่วยให้ฉันออกเสียงได้ดียิ่งขึ้น	3.65	1.06
4	ฉันใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียงสามารถช่วยให้ฉันวางตำแหน่งการออกเสียงภาษาอังกฤษได้มากขึ้น	3.50	0.95
5	ฉันใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียงสามารถกระตุ้นให้ฉันปรับปรุงการออกเสียง	3.62	1.02
6	เมื่อใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียงฉันสามารถอธิบายการออกเสียงของคำได้มากขึ้น	3.73	1.00
7	ฉันใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียงสามารถช่วยฉันในการพัฒนาอวัยวะที่ช่วยในการออกเสียงได้ถูกต้อง	3.73	1.00
8	ฉันใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียงแสดงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคำที่แตกต่างกันของ Homophone, homograph, homonym	3.42	0.86
9	ฉันไม่มีปัญหาในการเรียนรู้การออกเสียง โดยใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง	3.31	0.97
10	เมื่อฉันใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียงฉันสามารถค้นพบความสัมพันธ์ระหว่างคำที่ฉันรู้จัก ใน Homophone, homograph, homonym	3.62	0.80
11	ฉันมีแรงจูงใจมากขึ้นในการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง	3.58	0.86
18	ฉันสามารถพูด สนทนาภาษาอังกฤษพื้นฐานในการศึกษาต่อได้มากขึ้น	3.42	0.95
19	คู่เทียบเสียงมีความสำคัญในการออกเสียงมาก	3.27	0.92
20	ฉันตื่นเต้นเมื่อครูให้อัดคลิปวิดีโอการออกเสียง	3.65	0.85
รวมทั้งหมด		3.54	0.85

โดยทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถามรายกายในด้าน 2 ทศนคติของนักเรียนเกี่ยวกับประโยชน์ของการใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียงในระดับมาก ($\bar{x} = 3.54$) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการผู้ตอบแบบสอบถามในรายการ 3 ฉันใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียงสามารถช่วยให้ฉันออกเสียง สำเนียงได้ดียิ่งขึ้นมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับรายการ 20 ฉันตื่นเต้นเมื่อครูให้อัดคลิปวิดีโอการออกเสียงในระดับมากด้วยคะแนนเฉลี่ยจาก ($\bar{x} = 3.65$) ถึง ($\bar{x} = 3.73$) ของรายการที่ 6-7 เมื่อใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียงฉันสามารถ

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 10
The 10th STOU National Research Conference

อธิบายการออกเสียงของคำได้มากขึ้น ฉันใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียงสามารถช่วยฉันในการพัฒนาวิธีที่ช่วยในการออกเสียงได้ถูกต้องมากขึ้นและฉันสามารถพูด สนทนาภาษาอังกฤษพื้นฐานในการศึกษาต่อได้มากขึ้นและรายการ 19 คู่เทียบเสียงมีความสำคัญในการออกเสียงมาก จากผลลัพธ์ที่รายงานออกเสียงและสนทนาภาษาอังกฤษในระดับปานกลางด้วยคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.27$)

ตารางที่ 5 ทศนคติของนักเรียนต่อความสะดวกในการใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง

รายการ	ด้าน 3	แบบฝึกคู่เทียบเสียง	
		$\bar{x}$	SD
12	ฉันสามารถใช้คำที่ออกเสียงเหมือนกันแต่ความหมายต่างกันได้	3.62	1.02
13	ฉันสามารถเปรียบเทียบสัญลักษณ์การออกเสียงได้	3.46	0.81
14	ฉันใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียงช่วยให้ได้รับความรู้การเปรียบเทียบการออกเสียงเหมือนกันแต่ความหมายเปลี่ยน	3.35	0.80
15	ฉันใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียงเพื่อช่วยส่งเสริมการออกเสียงภาษาอังกฤษเกิดทักษะออกเสียงได้ถูกใกล้เคียงกับเจ้าของภาษามากที่สุด	3.46	0.95
16	ครูเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้การฝึกออกเสียงของฉัน	3.38	0.98
รวมทั้งหมด		3.45	0.91

ดังที่แสดงในตารางที่ 5 ผู้ตอบแบบสอบถามทศนคติของนักเรียนที่มีต่อทศนคติความสะดวกในการใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียงมีผลลัพธ์ระดับมากในด้าน 3 รายการ 12 ฉันสามารถใช้คำที่ออกเสียงเหมือนกันแต่ความหมายต่างกันได้ ($\bar{X} = 3.62$) และรายการ 13-16 คะแนนเฉลี่ยระดับปานกลาง ฉันสามารถเปรียบเทียบสัญลักษณ์การออกเสียงได้ จากการฝึกออกเสียงไม่ก้อง ($\bar{X} = 3.46$) ฉันใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียงช่วยให้ได้รับความรู้การเปรียบเทียบการออกเสียงเหมือนกันแต่ความหมายเปลี่ยน ($\bar{X} = 3.35$) ฉันใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียงเพื่อช่วยส่งเสริมการออกเสียงภาษาอังกฤษเกิดทักษะออกเสียงได้ถูกใกล้เคียงกับเจ้าของภาษามากที่สุด ($\bar{X} = 3.46$) และครูเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้การฝึกออกเสียงของฉัน ($\bar{X} = 3.38$)

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลลัพธ์ของการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ด้านผลการเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่ามีคะแนนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ในคะแนนของกลุ่มทดลองสำหรับการทดสอบก่อน ($\bar{X} = 8.08$) และหลังการทดสอบ ($\bar{X} = 32.69$) ผลลัพธ์ของคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียน มีผลต่อการออกเสียงและสนทนาน้อยมาก เพราะยังไม่ได้ใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง แต่ผลลัพธ์ของการทดสอบหลังเรียน เมื่อใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียงแล้ว พบว่า ค่าเฉลี่ย ผลการเรียนรู้หลังเรียน เท่ากับ 32.69 สูงกว่า

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 10 The 10th STOU National Research Conference

ค่าเฉลี่ยการเรียนรู้ก่อนเรียน ซึ่งเท่ากับ 8.08 แสดงว่าผลการเรียนการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้น ปวช. 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่าการออกเสียงและสนทนาภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง (Minimal Pairs) มีประสิทธิภาพมากกว่าก่อนเรียน สิ่งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของธัญลักษณ์, คำพรหม (2560) การพัฒนาการออกเสียงคำภาษาอังกฤษที่สะกดด้วยพยัญชนะต้นที่ไม่มีในคำภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกออกเสียงแบบคู่เทียบเสียง ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ อรรถสิทธิ์ เกตุคำบอน, อิศริยาภรณ์ วรจินนทร์ (2559) ทำการวิจัยเรื่องการใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง (Minimal Pairs) เพื่อพัฒนาความสามารถของนักศึกษาไทยในการออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษ ได้ศึกษาวิจัยกับนักศึกษาที่วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย ผู้เข้าร่วมการศึกษาคือนักศึกษาสอนภาษาอังกฤษ ปี 1 จำนวน 22 คน ที่เข้าร่วมหลักสูตรศาสตรภาษาอังกฤษและ สันฐานวิทยาสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ ในปีการศึกษา 2559 การแทรกแซง (Minimal Pairs) ถูกนำมาใช้ในการศึกษา ประมาณ 2 ชั่วโมงต่อครั้ง ในเวลาช่วง 4 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบทดสอบก่อนและหลังการทดสอบคู่เทียบเสียง (Minimal Pairs) พยัญชนะภาษาอังกฤษ (Parallel Form) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ t-test ผลการวิจัยพบว่า 1) คะแนนหลังการทดสอบของนักศึกษาเทียบกับแบบทดสอบการออกเสียงสูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สิ่งนี้ชี้ให้เห็นว่าการใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง (Minimal Pairs) นั้นมีประสิทธิภาพในการพัฒนาความสามารถของนักศึกษาไทย ในการออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษ การศึกษาวิจัยยังพิสูจน์ให้เห็นว่านักศึกษามีความก้าวหน้าสูง ในการออกเสียง /d3/, /f/, /3/, /0/, /ð/, /b/, /v/, /tʃ/, /z/, และ /d / หลังการใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง (Minimal Pairs) นอกจากนี้ ยังมีการปรับปรุงเล็กน้อยสำหรับการใช้ /t/, /w /, / l /, / s /, / ʃ /, / p /, และ / f / แต่ / 0 / และ / ð / ควรจัดลำดับความสำคัญเป็นพิเศษ เมื่อสอนนักศึกษาไทยเพราะพวกเขาได้คะแนนต่ำสุดในการออกเสียง นำไปปรับใช้ในการพัฒนาสื่อด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษ และการเรียนการสอนโดยเน้นฐานกรในการออกเสียง

2. ทศนคติต่อในการใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง

ผลจากการวิจัยข้อที่ 2 เพื่อหาทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง ในการพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ในกลุ่มการทดลองมีทัศนคติเชิงบวกต่อการใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง โดยรวมแล้ว ผลลัพธ์ของทัศนคติ ของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง อยู่ในระดับมาก คะแนนเฉลี่ยจาก 3.45 ถึง 3.59 ผลลัพธ์สอดคล้องกับการวิจัยที่ดำเนินการโดยแอเวอร์รี่และเอิร์ลลิช (Avery & Ehrlich, 1992) ได้ศึกษาปัญหาในการออกเสียงภาษาอังกฤษและพบว่าเสียงพยัญชนะในตำแหน่งท้ายคำประเภเสียงกักที่เป็นเสียงโฆษะ (voicing of final stop consonants) ได้แก่ /b, d, g/ เป็นปัญหาในการออกเสียงสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ เพราะผู้เรียนจะแทนที่เสียงเหล่านี้ด้วยเสียงพยัญชนะกักประเภทโฆษะ (voiceless stop) /p, t, k/ นอกจากนี้โอคอนเนอร์ (O'Connor, 2002) ได้ให้ความเห็นว่าในคำภาษาจะมีหน่วยเสียง ซึ่งสามารถรวมเข้าด้วยกันเพื่อสร้างเป็นคำหรือประโยค ซึ่งถูกใช้ทุก ๆ วัน ดังนั้นเมื่อมนุษย์ฟังภาษาเหล่านี้จึงเป็นสิ่งง่ายสำหรับเด็กเล็กที่จะเลียนสำเนียงเสียงของภาษาพูดปัญหา หลังในการออกเสียงภาษาอังกฤษ คือผู้เรียนจะต้องสร้างให้เกิดรูปแบบการออกเสียงที่ถูกต้องในสมองของตนเอง การฝึกฝนถือเป็นปัจจัยที่สำคัญในการออกเสียงที่ดี นอกจากนี้ระบบเสียงในภาษาแม่ ที่แตกต่างจากภาษาอังกฤษเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาในการออกเสียงภาษาอังกฤษได้ (พัฒนาจาก Truong, 2009) ใช้เพื่อรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ แต่ละรายการมีข้อความ

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 10
The 10th STOU National Research Conference

เกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกคู่เทียบเสียง และแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของ
ลิเคิร์ท (Likert Scale)

ข้อเสนอแนะงานวิจัยในอนาคต

การพูดภาษาอังกฤษ มีอิทธิพลมาจากการเมือง ทางทหาร วิทยาศาสตร์ เศรษฐกิจ ธุรกิจ การทูตระหว่าง
ประเทศ ต้องมีความรู้ในการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพราะเป็นภาษาสากลที่ติดต่อสื่อสารได้ทั่วโลก และการออกเสียง
ภาษาอังกฤษสำคัญเช่นกัน การที่เราพัฒนาจุดด้อยของตนเอง หรือเรียนสูงขึ้น อาจทำให้งานของเราก้าวหน้าและมีเงิน
มากกว่าเดิม จึงควรพัฒนาการออกเสียงให้เหมือนกับเจ้าของภาษาอังกฤษ

เอกสารอ้างอิง

- ธีราภรณ์ พลายเล็ก. 2554. ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารวิจัยและพัฒนา* ปีที่ 3 2554, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
ธัญลักษณ์, คำพรหม. (2560). การพัฒนาการออกเสียงคำภาษาอังกฤษที่สะกดด้วยพยัญชนะต้นที่ไม่มีในคำภาษาไทยโดยใช้
แบบฝึกออกเสียงแบบคู่เทียบเสียง นักศึกษาชาวไทยชั้นปีที่ 3 ภาคปกติ วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
บุญชม ศรีสะอาด. 2546. การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร กทม. สุวีริยาสาส์น.
อรรถสิทธิ์ เกตุคำบอน, อสิริยาภรณ์ วรจินนท. 2559. การใช้คู่เทียบเสียง (Minimal Pairs) เพื่อพัฒนาความสามารถของ
นักเรียนไทยในการออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษ อ้างอิงใน *วารสารวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย* ปีที่ 7 ฉบับพิเศษ 2560.
Avery,P. & Ehrlich,S. (1992).Common pronunciation problems. Hong Kong : Oxford University Press.
Binturki, T.A., (2008). Analysis of Pronunciation Errors of Saudi ESL Learners. Master of Arts
Degree. Southern Illinois University Carondale.
Kbel and Frisbie. (1986:77-78). Kuder Richardson Method.
O'Connor, J.D., (2002). Problems in Pronunciation. Cambridge : Cambridge University Press.
Truong, Y., (2009). An evaluation of the theory of planned behaviour in consumer acceptance of online
video and television services. *Electronic Journal Information Systems Evaluation*, 12(2), 177-186.